

kongerigske og den flesvigiske Lovgivning ikke saa betydelige, at de kunne kræve særegne Undtagelses- eller Overgængsbestemmelser.

Slutteligen skal det ikke lades ubemærket, at det har været under Overveielse, om der ikke var Anledning til at bestemme, at en med Landboforholdene i de paagjældende Distrikter nære bekendt Mand skulde som Landvæsenskommissær indtil Videre deeltage i Behandlingen af alle Landvæsens- og Overlandvæsenskommissionsager fra meerbemeldte Distrikter. Det vil nu ganske vist være meget ønskeligt, at en saadan Regel følges, men da dette tilstrækkeligen kan opnaaes deels igjennem den Regjeringens forbeholdte Approbation af Valgene af Landvæsenskommissærer, deels igjennem Instruktioner til vedkommende Amtmænd angaaende Sammensætningen af Kommissionerne, saa er det ikke fornødent at træffe nogen Lovforskrift i saa Henseende.

Bed § 13.

Om Skattelovgivningen vil der ikke godt kunne træffes nogen endelig og ialtfald ikke nogen udtømmende Bestemmelse forinden Tilendebringelsen af den paabegyndte Matrikulering. Naar denne er afsluttet, hvilket ventes opnaaet i Lobet af næste Aar, vil det derimod være Dieblirket til at undersøge i hvilket Omfang der maatte være Anledning til Modifikationer i den kongerigske Skattelovgivning ved dens Indførelse i de paagjældende Distrikter.

I Forbindelse hermed undlader man ikke at bemærke, at der paa Hovedlandeveien Syd for Kolding findes tvende Chaußeebomme, der for Tiden give en Indtagt af tilsammen omtrent 2,500 Rd. aarlig, hvilken Indtagt dog, naar Jernbanen fra Kolding Syd efter aabnes, kan forventes at ville synke til omtrent 1,600 Rd. aarligt. Naar nu de øvrige Afgiftsvæsenet vedrørende Punkter, som oven antydet, maae udsættes til et senere Tidspunkt, synes det ogsaa rettest at udsætte Afgjørelsen af Spørgsmaalet om disse Bommers Nedlæggelse, saa meget mere som der ogsaa i Veilovgivningen

kunde indtræde Forandringer, der vilde blive af Betydning for denne Sag.

Blandt de Punkter, der ikke findes berørte i ovenstaaende Bemærkninger, vil der neppe ved noget andet kunne blive Spørgsmaal om Udførelser fra Kongerigets almindelige Lovgivning end ved Kirke- og Skolevæsenet.

Med Hensyn til samme er Man gaaet ud fra, at den i nærværende Lovudkast § 1 indeholdte Bestemmelse uden videre ogsaa maa finde Anvendelse paa de nævnte Anliggender, hvilke iøvrigt for Vægs Vedkommende allerede tidligere have været henlagte under Kongerigets Overbestyrelse. Imidlertid har Man ikke overseet, at der ved denne Bestemmelss Gjennemførelse kan blive Spørgsmaal om enkelte Forbehold eller Modifikationer, grundede paa de i de paagjældende Distrikter hidtil stedfindende særlige Forhold. Men ligesom Man, efter hvad der for Tiden foreligger, ikke skjønner rettere, end at det Fornødne i denne Henseende i det Væsentlige vil lade sig iværksætte ad administrativt Vej, saaledes har Man i ethvert Tilfælde endnu ikke erholdt saa udtømmende Oplysninger om samtlige disse Forhold, at Man kunde fremkomme med Forslag til Lovbestemmelser i den omhandlede Henseende. Man maa derfor her indskrænke sig til at forbeholde sig senere, saafremt Saadant maatte vise sig nødvendigt, at fremkomme med et særligt Lovforslag derom forinden det til nærværende Lovforslags Ikrafttræden foreskrevne Tidspunkt.

Bed § 14.

Bed denne Paragraf, som er overeensstemmende med § 4 i det i den forrige Rigsdagsamling forelagte Lovudkast om de paagjældende Distrikters Indlemmelse i Kongeriget, søges der Udgang til betimeligen at træffe de forberedende Foranstaltninger, som den kongerigske Lovgivnings Indførelse maatte tilsiige, og som allerede maae være iværksatte, forinden denne træder i Kraft.